

A **F.-i Ítéltábla** dr. Landes Judit ügyvéd (**fél címe 1**) által képviselt dr. felperes neve (felperes címe) felperesnek, a Dr. Szűcs Andrea Ügyvédi Iroda (**fél címe 2**) által képviselt alperes neve (alperes címe) alperes ellen házastársi közös vagyon megosztása iránt indított perében a **F.-i Törvényszék** 2014. május 13. napján meghozott 71.P.21.801/2010/89. számú ítélete ellen a peres részéről 91., 93. és 94. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán meghozta a következő

ítéletet:

A **F.-i Ítéltábla** az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett rendelkezéseit nem érinti, fellebbezett rendelkezéseit helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 30.000 (Harmincezer) forint másodfokú perköltséget.

A felperes jogosult a fellebbezésén szükségtelenül lerótt 74.000 (Hetvennégyezer) forint illeték visszaigénylésére a Nemzeti Adó- és Vámhivaltól.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

Az elsőfokú bíróság a felperes fellebbezésével érintett körben irányadó tényállást az alábbiak szerint állapította meg:

A felek házastársak voltak. Házassági életközösségüket 2007. június 15. napján szakították meg és házasságukat a **P. Bíróság** a 2009. május 22. napján jogerős ítéletével bontotta fel. Házastársi közös vagyonukat a 2009. május 14. napján kelt szerződéssel megosztották, melyben rögzítették, hogy közös vagyonuk a **B. város D. utca 8. földszint 2. szám alatti**, továbbá a **B. város, P. utca 16. szám alatti ingatlan**, illetve a forgalmi rendszámú **V. típusú személygépkocsi**. A szerződésben ezen ingatlanok és a gépjármű tulajdonjogát rendezték a felek és azok értékével egymás között elszámoltak.

A megállapodás 12.) pontjában rögzítették, hogy a szerződésben foglaltak teljesülése esetén házassági vagyonközösségüket minden ingó, ingatlan és egyéb vagyontárgyra kiterjedően végleges jelleggel, értékarányosan megosztottnak tekintik és egymással szemben házastársi közös vagyon megosztása, vagyontárgy hasznosítása, vagyontárgyra eszközölt ráfordítás jogcímén semmilyen igényt, követelést nem támasztanak.

A felperes keresetében azt kérte, hogy a bíróság a házastársi közös vagyon megosztása során kimaradt vagyontárgy megosztása címén kötelezze az alperest 15.000.000 forint és késedelmi

kamatai megfizetésére.

Keresetének ténybeli alapjául arra hivatkozott, hogy a házastársi közös vagyon megosztásáról rendelkező szerződés aláírását követően szerzett tudomást arról, hogy a házassági életközösségük fennállása alatt az alperes rendelkezett a **H. Bank Zrt.**-nél egy, a közös vagyont tartalmazó készpénz megtakarítási számlával, amely az életközösség megszakításakor az alperes birtokában maradt, állítása szerint legalább 30.000.000 forint megtakarított összeggel.

Az alperes érdemi ellenkérelmében a kereset elutasítását kérte. Tagadta, hogy a házastársi közös vagyont megosztó szerződésből bármilyen vagyontárgy kimaradt és állította, hogy nem rendelkezett olyan bankszámlával, amelyen az életközösség megszakításakor 30.000.000 forint összegű, a házastársi közös vagyonba tartozó megtakarítás volt.

Az elsőfokú bíróság - a fellebbezéssel nem érintett, az alperest a közös ingatlant terhelő rezsiköltségek megfizetésére kötelező rendelkezésén túlmenően - a felperes keresetét elutasította.

Ítéletének indokolásában arra hivatkozott, hogy a felek házastársi közös vagyonukat a 2009. május 14. napján kötött megállapodásukkal megosztották. A megállapodásban kifejezetten rögzítették, hogy egymással szemben semmilyen egyéb igényük nincs és minden ingó, ingatlan és egyéb vagyontárgyra kiterjedően végleges jelleggel elszámoltak, házastársi közös vagyonukat végleges jelleggel értékarányosan megosztották, házastársi közös vagyon megosztása, vagyontárgy hasznosítása, vagyontárgyra eszközölt ráfordítás jogcímén semmilyen igényt, követelést nem támasztanak egymással szemben.

Kifejtette az elsőfokú bíróság, hogy a felek házastársi közös vagyont megosztó megállapodása bankszámlaszámokat nem tartalmaz és a felek egyezően nyilatkoztak akként, hogy a bankszámlák szándékosan nem kerültek bele a megállapodásba, mert azokon jelentősebb összeg nem volt, illetve a felperesi előadás szerint a tulajdonaként nyilvántartott 4.500.000 forintot tartalmazó, **C.bank**nál vezetett számlával a vagyoni jogi megállapodás megkötését megelőzően már elszámoltak.

Az elsőfokú bíróság rögzítette, hogy a perben a felperest terhelte annak bizonyítása, hogy a házassági életközösség megszakításakor 30.000.000 forint összegű megtakarítás tartozott a házastársi közös vagyonba, amelyről a szerződés aláírásakor nem volt tudomása.

Az elsőfokú bíróság a felperes által indítványozott valamennyi pénzintézetet megkereste annak tisztázása érdekében, hogy a felek nevén a házassági életközösség megszakításakor melyik pénzintézetnél vezettek bankszámlát és azon milyen összegű megtakarítások voltak. A megkeresésekre adott válaszokból az derült ki, hogy az alperesnek nem volt olyan számlája, amelyről a felperes ne rendelkezett volna tudomással és amelyen 30.000.000 forint, vagy azt megközelítő összegű megtakarítás volt a házassági életközösség megszakításakor.

Az alperes **C. Bank Zrt.**-nél vezetett számláján 2007. június 15. napján 110.333 forint, míg az ugyanezen banknál vezetett értékpapírszámlán 3.252.730 forint értékű **M.** részvény volt, amelyről a felperes is tudott.

A **H. Bank** jogutódja, az **U. Bank** tájékoztatása szerint pedig az alperes nevén vezetett számlán ezen pénzintézetnél 2007. június 15. napján 149.575 forint lekötetlen és 1.700.000 forintot lekötött, összesen 1.849.575 forint összegű megtakarítás volt.

Ugyanakkor a felperes nevén a **C.bank**nál vezetett számlán 2007. június 15. napján 1.703.143 forint látra szóló és 4.000.000 forint összegű lekötött betét, összesen 5.703.143 forint megtakarítás volt.

Ezen okiratok alapján az elsőfokú bíróság megállapította, hogy a felperes nevén a **C.bank**nál,

továbbá az alperes nevén a C. Banknál és U. Banknál vezetett bankszámlákon közel azonos összegű megtakarítások voltak. A felperes így nem tudta bizonyítani, hogy az alperes a házassági életközösség megszakításakor rendelkezett olyan számlával, amelyen a felperes által nem ismert 30.000.000 forint összegű megtakarítás volt.

Ezért a felperesnek a házastársi közös vagyont megosztó szerződésből kimaradt vagyon megosztására irányuló keresetét elutasította és az alperest 762.000 forint, a közös lakás használatával felmerült közüzemi költségek megfizetésére kötelezte.

Az elsőfokú ítélet ellen a felperes fellebbezett. Módosított fellebbezésében azt kérte, hogy az ítéletábra az elsőfokú bíróság ítéletét változtassa meg és az alperesnek a felperes által nem ismert, és a vagyon megosztásából kimaradt, az U. Banknál vezetett számláján lévő 1.849.575 forint megtakarítást ossza meg.

Fellebbezését azzal indokolta, hogy az elsőfokú eljárás során beszerzett okirati bizonyítékokból egyértelműen megállapítható, hogy az életközösség megszakításakor az alperes két bankszámlával rendelkezett: a C. Bank Zrt.-nél vezetett számláját a felperes ismerte, nem volt tudomása azonban a H. Banknál, illetve jogutódjánál, az U. Banknál vezetett számláról és az azon lévő megtakarításról.

Az életközösség megszakításakor az alperesnek sem a C. Banknál, sem az U. Banknál vezetett bankszámláin lévő megtakarításokat nem osztották meg. Ezzel szemben a felperes C. banknál vezetett számláján lévő összeget a felek a házastársi közös vagyont megosztó szerződés megkötését megelőzően megosztották, függetlenül attól, hogy ezt a tényt a szerződésben nem rögzítették.

Vitatta a felperes, hogy az alperes U. Banknál vezetett számláján lévő megtakarítás összegét a házastársi közös vagyonba tartozó és a szerződésben meg is osztott V. típusú személygépkocsi vételárának a kifizetésére használták fel. A számlán 2007. június 15. napján meglévő 1.849.575 forint készpénz tehát mindenképpen kimaradt a házastársi közös vagyon megosztása során, ezért azt meg kell osztani.

Az alperes fellebbezési ellenkérelme az elsőfokú ítélet helybenhagyására irányult, arra hivatkozással, hogy a felperes nem bizonyította a perben, hogy a házastársi közös vagyon megosztása során bármilyen vagyontárgy kimaradt a megállapodásból.

A fellebbezés alaptalan.

Az elsőfokú bíróság a fellebbezéssel érintett körben a tényállást a lefolytatott bizonyítási eljárás alapján helyesen állapította meg és helyesen vont le azt a jogi következtetést is, hogy a házassági életközösség megszakításakor a felek nevén vezetett bankszámlákon közel azonos összegű megtakarítások voltak, így nincs helye a vagyonmegosztási szerződésből kimaradt vagyontárgy megosztása címén az alperes marasztalásának.

Helyesen állapította meg az elsőfokú bíróság, hogy a házassági életközösség megszakításakor a felek egymás által is ismertek, bankszámlákkal és azon lévő megtakarításokkal rendelkeztek, de a házastársi közös vagyont megosztó szerződésben ezeket a megtakarításokat nem számolták el.

Az ítéletábra azt is vizsgálta, hogy a készpénzvagyon megosztása miért maradt ki a felek megállapodásából. Ezeknek azért van jelentősége, mert a házastársi közös vagyont megosztó szerződések jellemzője, hogy azok megkötésére általában a házasság végleges megromlásának időszakában, sokszor olyan körülmények között kerül sor, amikor a felek között feszült, kiélezett a viszony. Ez a helyzet a házassági konfliktus mielőbbi megoldása érdekében a feleket vagyoni viszonyaik felszámolása során különböző megfontolásokra kényszeríti, melyek között a teljes

egyenértékűség kívánalma csak az egyéb szempontok mellett szerepel és a felek a megosztással mielőbb elérni kívánt cél érdekében kölcsönösen vagy egyoldalúan engedményeket tehetnek (EBH 2001.530.)

Amennyiben a felek a szerződés megkötése során olyan szempontokat is figyelembe vettek, amelyeket nem nevesítettek sem a szerződésben, sem pedig a peres eljárás során, utóbb egyik fél sem érvényesíthet kellő alappal további vagyoni igényt azon a címen, hogy azt a szerződésben külön nem nevesítették (BDT 2006.1469.)

A családi jogi viszonyokban az értékaránytalanság kérdését nem úgy kell elbírálni, mint egyéb polgári jogviszonyokban, mert számtalan, a házastársak közötti megfontolás is befolyásolhatja a felek által vállalt szolgáltatást (BDT 1997.51.)

A felperes állítása az volt, hogy a saját, a C.banknál vezetett számláján lévő megtakarításról azért nem rendelkeztek a szerződésben, mert a számlán lévő 5.703.143 forint összegű megtakarítást a házassági életközösség megszakítása és a házastársi közös vagyon megosztása közötti időtartamban megosztották. A számláról ugyanis az alperes felvett és saját céljára felhasznált 1.319.594 forintot, továbbá kifejezetten a házastársi közös vagyon megosztása címén a felperes átutalt az alperesnek 1.829.000 forintot, és a felperes fizette a D. utcai lakásra felvett kölcsön törlesztőrészeit, valamint az alperes biztosításának díját, összesen 68.874 forint összegben.

Ezen túlmenően 2007. december végén a család, így az alperes Zöld-foki-szigeteki szilveszteri utazásának 1.200.000 forintos költségét is a felperes fizette. Ez azt jelenti, hogy a C.bank számlán lévő megtakarításból az alperes az őt megillető összeghez hozzájutott (12. számú előkészítő irat).

Az alperes vitatta, hogy a felperes C.banknál vezetett számláján lévő összeget megosztották. Állította, hogy az általa felvett 1.319.594 forintot nem saját célra, hanem a család közös céljaira használta fel, továbbá állította, hogy az 1.829.000 forint összeget sem a megtakarítás megosztása, hanem egyéb, a gyermektartásdíj fizetési kötelezettsége teljesítése céljából utalta részére a felperes. Elismerte, hogy részt vett a Zöld-foki-szigeteki utazáson, de vitatta, hogy ennek költségeit a felperes utólagosan elszámolhatja (33. és 41. sorszám alatti előkészítő irat).

A felek ellentétes előadásukat nem bizonyították, ezért nem lehet megállapítani, hogy a felperes C.banknál vezetett bankszámláján lévő megtakarítást az életközösség megszakítása és a házastársi közös vagyont megosztó szerződés megkötése közötti időtartamban megosztották. Ez azért sem fogadható el, mert semmi nem indokolja azt, hogy a házastársi közös vagyont megosztó szerződés megkötését és a házastársi közös vagyont teljes körű megosztását megelőzően a felperes önként, utólagosan nem követhető számítás alapján fizessen az alperes részére a bankszámlán lévő megtakarítás megosztásaként 1.829.000 forint összeget úgy, hogy ezt a tényt - vagyis a C.banknál lévő megtakarítás megosztásának megtörténtét - a szerződésben nem is rögzítik, erre nem is utalnak a felek. Nem tekinthető a megtakarítás megosztásának az sem, hogy egy közös utazás költségeit utólagosan áthárítja a felperes az alperesre.

Ez alapján azt lehetett megállapítani, hogy a házassági életközösség megszakításakor a felperes C.banknál vezetett számláján 5.703.143 forint összegű, míg az alperes felperes által is ismert, a C. Banknál vezetett számláján 3.363.063 forint összegű megtakarítás volt.

Nem fogadható el tehát a felperesnek az az állítása, hogy a bankszámlákon lévő megtakarítások azért nem kerültek be a házastársi közös vagyont megosztó szerződésbe, mert a felperes C.banknál vezetett számláján lévő megtakarítás megosztása miatt a felek közel azonos összegű készpénz megtakarítással rendelkeztek. A két számlán lévő összeg közötti különbség ugyanis jelentős, 2.340.080 forint volt.

A felek előadása alapján tehát nem lehetett megállapítani, hogy a felek által egyértelműen ismert, a C.banknál és C. Banknál vezetett számlákon lévő megtakarítások miért maradtak ki az elszámolásból.

Az elsőfokú eljárás során lefolytatott bizonyítás eredményeként lett ismert az, hogy az alperesnek a H. Banknál vezetett számláján is volt a házassági életközösség megszakításakor 1.849.575 forint, amelynek megosztását a fellebbezésében kérte a felperes.

A már korábban kifejtettek szerint a házastársi közös vagyont megosztó szerződésből azonban nem kizárólag ezen a számlán lévő megtakarítás maradt ki, hanem a C.banknál és a C. Banknál lévő megtakarítás is.

Valamennyi vagyoni jogi igény egységes és végleges elbírálásának követelménye miatt - különös tekintettel arra, hogy a felperes bankszámláján lévő megtakarítás megosztását az alperes is kérte (33. és 41. sorszám alatti előkészítő irat) - az ítéletábra álláspontja szerint nincs helye annak, hogy a megosztásból bizonyítottan kimaradt három számlán lévő megtakarítás közül kizárólag az egyiket, az alperes nevén vezetett, a H. Bank számlán lévő megtakarítást ossza meg a bíróság. A házassági életközösség megszakításakor lévő megtakarítások összegét kizárólag úgy lehet megosztani, ha mindhárom számlán lévő megtakarítás elszámolására sor kerül, nem lehet a három számla közül egyetlen számla összegét kiragadni.

A három számlán a házassági életközösség megszakításakor meglévő megtakarítások összege 10.915.781 forint volt. Ebből az egy házastársa jutó összeg 5.457.890 forint.

A felperes birtokába az életközösség megszakításakor a C. banknál vezetett bankszámlán lévő 5.703.143 forint összegű, az alperes birtokába pedig a C. Banknál, valamint a H. Banknál lévő, összesen 5.212.638 forint összegű megtakarítás került.

Ez azt jelenti, hogy az életközösség megszakításakor a felperes birtokába az öt megillető résznél magasabb összegű készpénz megtakarítás jutott. Nem követelheti tehát alaposan a felperes az alperes H. Banknál vezetett számláján lévő megtakarítás elszámolását.

Az elsőfokú bíróság tehát helyesen hivatkozott arra, hogy a felek nevén vezetett számlákon közel azonos összegek szerepeltek, ezért nincs helye a bankszámlákon lévő megtakarítások megosztásának.

Az ítéletábra ezért az indokolás kiegészítésével az elsőfokú bíróság érdemben helyes ítéletét a Pp. 253. § (2) bekezdés alapján helybenhagyta.

A felperes fellebbezése nem vezetett eredményre, ezért a Pp. 239. §. alapján alkalmazandó 78. § (1) bekezdés alapján a felperes köteles az alperes ügyvédi munkadíj formájában felmerült másodfokú perköltségének megfizetésére, melynek mértékét az ítéletábra a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3. § (2) bekezdés a) pontja és (5) bekezdése alapján állapította meg.

A fellebbezés eredménytelensége folytán a Pp. 239. §. és 78. § (1) bekezdése alapján a felperes viseli az általa lerótt fellebbezési illetéket is. Észlelte azonban az ítéletábra, hogy a felperes fellebbezésén szükségtelenül rótt le 74.000 forint illetéket.

A felperes módosított fellebbezési kérelme 1.849.575 forint megosztására irányult (93. sorszám alatti fellebbezés 2. oldal), ez tartalmilag azt jelenti, hogy ezen összeg felére, 924.787 forintba tartott igényt a felperes. A fellebbezés értéke az Itv. 39. § (1) bekezdés alapján, - mint a jogorvoslati eljárásban vitássá tett követelés értéke - így 924.787 forint volt. Az ez után fizetendő illeték az Itv. 46. § (1) bekezdés alapján 73.983 forint, kerekítve 74.000 forint. A felperes ezzel szemben fellebbezésén 148.000 forint illetéket rótt le. A szükségtelenül lerótt 74.000 forint illetéket a felperes

az Itv. 80. § (1) bekezdés f) pontja alapján igényelheti vissza.

Budapest, 2015. június 12.

Nyíróné dr. Kiss Ildikó s.k.
a tanács elnöke

Dr. Pusztai Anita s.k.
előadó bíró

. Örkényi László s.k.
bíró

A kiadmány hiteléül: